

Ög 129. Modis gård, Linköping.

Litteratur: B. Cnattingius, *Järnålder i: Linköpings historia I* (1946), s. 52 f., fig. 12.

Ög 130. »Skolmästare gård», Linköping.

Litteratur: B. Cnattingius, *Järnålder i: Linköpings historia I* (1946), s. 52 f., fig. 11.

270. S:t Lars kyrka, Linköping.⁷

Pl. 57.⁸

Litteratur: N1945. Erik Lundberg i grävningsrapport till *Riksantikvarien (ATA)*; densamme, i *Meddelanden från Östergötlands fornminnes- och museiförening 1929*, s. 43, 54.

Avbildning: Foto i *Meddelanden från Östergötlands fornminnes- och museiförening 1929*, s. 54.

Vid de av Erik Lundberg ledda utgrävningarna i S:t Lars kyrka under 1920-talets senare år anträffades i det äldsta korets golv två fragment av en gavelhäll till en tidig kristen gravvård av 'Eskilstunakistans' typ.⁹ Fyndomständigheterna voro följande:

I koret var det äldsta golvet på två ställen avbrutet av trappsteg. Det nedre av dessa låg ett stycke framför absiden och bestod av två skikt av tunna, tuktade kalkstenar. Det övre skiftet var vid ändan upplagt på norra korsarmens sockelskift. Yttersta stenen härvid utgjordes av ett litet stycke, som tydligen tillhört en gravvård av Eskilstuna-sarkofagens typ. Ett annat liknande stycke anträffades i korgolvet strax framför övre steget. — Fragmenten förvaras nu i Östergötlands museum.¹⁰

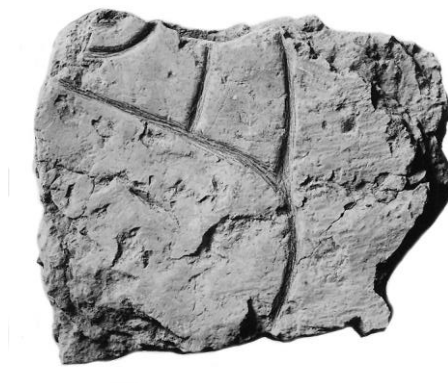

Fig. 133. 270. S:t Lars kyrka, Linköping.
Foto i Östergötlands museums arkiv, tryckt i
*Meddelanden från Östergötlands
fornminnes- och museiförening 1929*, s. 54.

⁷ Fragmenten har signum Ög N270 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

⁸ Någon bild finns inte i planschdelen, se istället figur 133. På skissen till planschen skriver Nordén »Bild finnes i Ögs museum, Linköping, ehuru jag ännu icke lyckats erhålla kopia.»

⁹ Utgrävningarna utfördes 1926 och 1929, se Sune Zachrisson *Sankt Lars i Linköping 2007*, s. 7 och 132.

¹⁰ I marginalen skriver Nordén: Forts. sedan stenarna kunnat anträffas och gjorts tillgängliga för undersökning. Hittills ha upprepade försök att få intendent Cnattingius att ta fram stenen varit fäfänga. Möjligen synes stenen ha förkommit, ingen av museets personal har sett den, enligt vad jag vid förfrågan erfarit.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.